

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 iunie 2009, ora 10

Ewald Frank

Spun un binevenit în scumpul Nume al Domnului nostru. Simțiți-vă bine, simțiți-vă ca acasă. Suntem adunați aici din multe limbi și națiuni ca să ascultăm o singură limbă, și anume limba lui Dumnezeu, ca să primim ceea ce a pregătit El pentru noi în aceste zile. Noi am înțeles că nu am ajuns doar în timpul sfârșitului, ci la sfârșitul timpului de sfârșit și contăm pe revenirea Domnului nostru în generația noastră. Sfânta Scriptură spune să fim ca niște oameni care-L așteaptă pe Domnul lor. De asemenea este scris: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare”*. Și după aceea este scris: *„cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa”*. Pentru fecioarele neînțelepte Mirele a venit prea devreme - ele n-au fost pregătite. Și Petru scrie: *„Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Sale”*, dar de asemenea El nu dorește ca unii care au fost rânduiți să fie salvați să fie pierduți, ci Domnul dorește ca și ultimii să fie chemați afară. Dar nu doar să fie chemați afară, ci să fie și pregătiți. Și, după înțelegerea mea asupra Scripturii, acesta este gândul principal al tuturor făgăduințelor pentru timpul nostru prezent: la sfârșit să existe o Biserică Mireasă chemată afară, pregătită și care este răpită la Mirele ei. Domnul nu îi va părăsi pe ai Lui la jumătatea drumului, ci El va merge împreună cu noi toată calea, până la țintă, până la sfârșit, până când noi vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Vă spun cinstit, dacă Domnul nu poate ca să ajungă la țintă cu aceia care Îl cred pe El în timpul nostru, atunci cu cine să se întâmple aceasta? Petru scrie: *„Voi sunteți o seminție aleasă, sunteți poporul lui Dumnezeu”*. Chiar și acum trebuie să existe acești credincioși, nu doar în timpul lui Petru, ci chiar și astăzi trebuie să existe niște credincioși care știu: *„Eu sunt hotărât din veșnicie pentru acest scop, ca să văd slava lui Dumnezeu”*.

Noi vă transmitem acum saluturi din Guadelupe, saluturi din diferite țări de pe acest pământ. Pentru mine a devenit foarte greu și complicat ca să transmit saluturi. Am fost criticat deseori, fiindcă pe unii frați îi numesc pe nume, pe alții nu-i numesc, unele țări le amintesc, alte țări nu le amintesc. Mulți m-au criticat. Un pic am fost întristat; ce să fac, cum să fac? Nu poți să faci totul corect pentru toți oamenii și nu poți întotdeauna să te gândești la tot. Dar un lucru să știți voi care sunteți adunați aici și toți aceia care sunt conectați on-line: noi respectăm pe toți frații și pe toate surorile în Domnul, din toate rasele, din toate națiunile, de pe tot pământul. Aceasta este prima făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam în Geneza 12.2,3: „*Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta;... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Conform Gal. 3, Dumnezeu a binecuvântat în Hristos toate popoarele pământului și i-a inclus în mântuirea Lui conform celor scrise în profetul Isaia: „*și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru*”. Și cum este scris în ultima trimitere misionară: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, ... Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit*”.

Corul a cântat cântarea conform Cuvântului din Zaharia 14.7: „...se va face lumină, spre seară”. Fratele Branham a spus-o de 125 de ori. De 125 de ori în predicile lui, fratele Branham a citat Cuvântul din Zaharia: „*spre seară se va arăta lumina*”. Și noi spunem: „O Doamne rămâi cu noi căci s-a făcut seară, ziua s-a apropiat de sfârșit și noaptea se apropie”.

Eu doresc să se simtă bine în mijlocul nostru toți frații, fratele Graaf, toți frații din est, vest, sud și nord; simțiți-vă bine, fiți binecuvântați în Numele Domnului, toți frații din toate popoarele, limbile și din toate națiunile. Dumnezeu să dăruiască harul Său astfel încât toți frații slujitori să se supună Lui și Cuvântului Său, sub conducerea Duhului Sfânt.

Fratele nostru a citit un cuvânt minunat, un cuvânt care este pentru fiecare familie care este astăzi în mijlocul nostru. Frate Ziegler, un cuvânt pentru voi și pentru toți ceilalți. Citesc încă odată din Psalmul 103 versetul 17 și 18: „*Dar bunătatea Domnului ține în veci pentru cei ce se tem de El*”. Și acum ascultați cu atenție toți aceia care

aveți copii, care aveți o familie; acum ascultați foarte atenți: „...și îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor,”. Pentru cine? Aceasta este scris în versetul 18: „*pentru cei ce păzesc legământul Lui, și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le împlinească*”. Ce Cuvânt minunat! Frate Müller, ce cuvânt minunat! Frați și surori, ce Cuvânt minunat! Copiii copiilor sunt incluși cu aceia care păzesc legământul Domnului. Amin. Așa este. Amin. Și toți aceia care încă nu sunt salvați, vor fi salvați în scurt timp. Dumnezeu își va împlini legământul Lui și va împlini Cuvântul Lui în toți aceia care-și aduc aminte de legământul Lui.

În ultima scrisoare circulară am enumerat toate aceste versete biblice, în care Dumnezeu a vorbit despre un legământ. După aceea ne gândim la Legământul cel nou pe care El L-a încheiat pe crucea de pe Golgota. Ne gândim la prima predică: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru*”. Frați și surori primiți astăzi acest Cuvânt ca o făgăduință pentru voi personal, prin credință, și mulțumiți lui Dumnezeu pentru aceasta, că noi nu ascultăm doar Cuvântul ci îl luăm pentru noi personal. Noi ne bazăm pe acest Cuvânt ca să vedem și împlinirea lui. Ce Cuvânt minunat!

Am putea să vorbim despre multe lucruri, dar nu ne vom opri prea mult timp la situația mondială din timpul nostru. În sfera politică și religioasă totul decurge conform planului și toată lumea își îndreaptă privirile spre Israel și spre Ierusalim. Nimeni nu se mai concentrează asupra unui alt oraș sau țară de pe acest pământ, toți se concentrează asupra poporului lui Dumnezeu, țării lui Dumnezeu și orașului lui Dumnezeu.

În această legătură mă gândesc și la școlile noastre, din toată lumea. Ei învață această învățătură evoluționistă. Dar dacă citim în Geneza 2: „*Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. ... Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse*”. Astăzi oamenii râd de aceia care cred această făgăduință, aceasta este cunoscut în toată lumea.

M-am gândit la situația lui Darwin. În anul 1851 el a fost disperat, din pricina fiicei lui care a murit de TBC la vârsta de zece ani. El a înnebunit și această nebunie a unui singur om a fost de ajuns ca toți să fie înnebuniți și mințiți – toți cei care permit acest lucru.

Mulțumiri lui Dumnezeu, că mai există niște oameni care știu și îl cunosc pe Creator. Moise, bărbatul lui Dumnezeu care a scris primele cinci cărți ale Bibliei, la 2500 ani după facerea lumii, a descris cum s-a întâmplat, în fiecare zi. După aceea este scris: „*Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață*”, și următoarea zi, și următoarea zi și după aceea următoarea zi. Totul a fost descris exact, tot ce a făcut și a zis Dumnezeu în prima, a doua, a treia, a patra, a cincea și a șasea zi. După aceea vin niște oameni care spun: „Evoluția, ... o explozie puternică”. Mulți au această explozie altundeva. Nu putem schimba nimic, situația este așa: Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu este batjocorit și toți ceilalți sunt sărbătoriți. Dar să lăsăm asta.

Noi credem cum este scris în Scriptură, credem că creația are un Creator și cei răscumparați au un Răscumpărător. Nu o religie, ci un Răscumpărător. Domnul personal ne-a răscumplat.

Cu privire la dezvoltarea din timpul sfârșitului, doresc să citesc cinci versete biblice din Sfânta Scriptură, astfel ca voi să știți că așa este scris. La sfârșit va mai exista doar o singură persoană care va mai avea ceva de spus. În acest răstimp, toți ceilalți pot să mai discute un pic, dar la sfârșit va exista doar o singură persoană care va mai avea ceva de spus.

Haideți ca să mai citim câteva versete biblice, fără să mai comentăm ceva. Daniel 7.25. Fiți atenți, este la singular! Daniel 7.25: „*El va rosti (la singular) vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme*”. Aici este descrisă ultima perioadă, înainte să înceapă mileniul.

Daniel capitolul 8 versetele 24 și 25 (Fiți atenți, din nou este la singular!): „*El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. (Acest lucru doare, acest lucru doare foarte mult.)...va nimici ... chiar și pe poporul sfinților*”.

Să citim mai departe, în Daniel 9 versetul 27. (Fiți atenți este la singular): „*El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână (de ani), dar la jumătatea săptămânii (de ani) va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât*”.

Apocalipsa 13, aici noi citim doar versetul 5. Apocalipsa 13 versetul 5: „*I s-a dat („nu lor li s-a dat”, nu la plural, ci la singular) o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat (singular) putere să lucreze patruzeci și două de luni*”. După ce va fi încheiat legământul vor fi socotiți șapte ani. Primii trei ani și jumătate pentru slujba celor doi profeți și ultimii trei ani și jumătate când antihristul va fi singurul domnitor pe acest pământ. Dar după aceea se va întâmpla, conform 2 Tes. 2.8: „*Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale*”. Doar atât pentru tema aceasta. Totul se dezvoltă deja.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru Cuvântul profetic care ne-a fost dat și care ne prezintă și ne descrie totul până în toate detaliile, tot ce se întâmplă în timpul nostru și tot ce se va întâmpla. Prin harul Domnului ne-a fost deschisă înțelegerea pentru Scriptură. Noi nu vom îndrăzni să ieșim în afara Scripturii. Până astăzi am rămas doar în cadrul Cuvântului. Niciodată, nicio singură dată noi n-am părăsit Cuvântul, căci Cuvântul este în noi și noi suntem în Cuvânt. Și Domnul are o Biserică în care Cuvântul a devenit adevărat¹, și până la sfârșit va rămânea așa.

Ieri am vrut să spun ceva despre ceea ce s-a întâmplat începând din 1966 încoace, după ce a fost luat acasă fratele Branham. Noi cu toții știm, dacă citim sfânta Scriptură, fie că a fost în timpul lui Moise, lui Iosua, lui Ilie, lui Elisei, indiferent când a fost, întotdeauna a avut loc o continuare de care Dumnezeu s-a îngrijit Dumnezeu ca să aibă loc. El a avut grijă ca totul să continue. Întotdeauna s-a întâmplat așa.

Sâmbăta trecută am fost în Bruxelles. M-am gândit la faptul că Bruxelles a fost de fapt primul oraș din Europa, în care noi am putut să vestim mesajul timpului de sfârșit în anul 1966. În septembrie și octombrie 1966 am avut adunări în 25 de orașe din Belgia, Olanda,

¹ Sau: în care Cuvântul s-a împlinit și se va împlini până la sfârșit

Elveția, Austria și Germania - aceasta a fost prima rundă. Dumnezeu a avut grijă să fie încheiate aceste contacte din toate țările vecine. În anul 1959, fratele Frank s-a dus cu fratele lui Helmuth din Krefeld la Lyon. În 1959 am vorbit cu managerul lui T. Osborn și am pregătit adunările pentru el. Și Dumnezeu a folosit această ocazie ca eu să cunosc toți frații din Europa și am primit contactele cu toți frații din țările vecine. În acest mod au putut să aibă loc adunările. Pentru mine ultima sâmbătă din Bruxelles a fost o zi deosebită, o zi în care eu mi-am putut aminti cum a început mesajul timpului de sfârșit și cum a fost continuat acest mesaj al timpului de sfârșit, aici în Europa.

Frați și surori, inima mea a fost foarte întristată și este întristată și astăzi, și acum o spun nu ca să critic, dar în cadrul mesajului, de la început au existat niște frați, care nu au rămas în cadență, n-au rămas total în Cuvânt și n-au rămas total în mesaj, ci ei au avut tot felul de „descoperiri proprii”. Totul a început în iulie 1969, când au mers americanii pe lună. Primii au fost atunci niște frați din New York, care au susținut o teză cu fratele din India: „Că Fiul Omului a venit într-un ceas când nu s-a așteptat nimeni”, și anume, când au mers americanii pe lună. În 1969 frații au început să vestească niște învățături proprii, așa zise „descoperiri”. Aceasta se practică până în ziua de astăzi. Noi n-o putem schimba, dar în acest loc avem dreptul să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, să punem Cuvântul lui Dumnezeu pe sfeșnic. Este datoria noastră personală ca să nu permitem să rămână altceva valabil, decât Cuvântul scris și descoperit a lui Dumnezeu.

În această legătură doresc să fac o observație. Cine gândește în sinea lui: „Cuvântul scris este una și Cuvântul descoperit este altceva,” un astfel de om ar fi mai bine să părăsească sala aceasta chiar acum. Cuvântul scris este și Cuvântul descoperit și Cuvântul descoperit este și Cuvântul scris și așa rămâne în vecii vecilor. Învățătura din cadrul mesajului că „Nimeni nu a înțeles Cuvântul scris și a fost nevoie de un profet care să ne aducă Cuvântul descoperit”, aceasta este o învățătură care duce în eroare. Un profet a lui Dumnezeu nu a vestit niciodată răstălmăciri proprii, ci el a avut întotdeauna Cuvântul original a lui Dumnezeu, l-a vestit și l-a pus pe sfeșnic.

Dar după aceea dacă vin anumite trăiri, unele visuri sau chiar niște profeții, dacă acestea sunt incluse în conceptele acestea

omenești... În această legătură doresc să vă citesc unele citate ale fratelui Branham cu privire la focul care l-au văzut oamenii sau ce au trăit oamenii.

În predica din 18 martie 1962, este scris: „Core nu a fost un profet conform Scripturii, dar el s-a prezentat foarte bine înaintea poporului. Același lucru se întâmplă și astăzi. Astăzi ei au sânge pe mâinile lor, ei au foc. Chiar și pe platformă, astăzi ei au untdelemn pe mâinile lor”. Fratele Branham continuă. Noi am putea ca să citim multe citate. În acest citat din 10 iunie 1962 fratele Branham spune: „Vă rog fiți atenți, astăzi ei au învățăturile proprii, crezurile proprii. Unul spune: „eu am foc” și altul spune: „eu am simțit ceva;” toți spun ceva. Și după aceea ei mai spun: „Aleluia!”

Acum vine un citat foarte important al fratelui Branham cu privire la astfel de trăiri, din predica din 26 decembrie 1963. Noi citim: „Totul trebuie să fie verificat de către cel puțin doi sau trei martori, care să fie prezenți, ca să verifice ceea ce a fost spus. Abia după aceea poate să fie primit și totul trebuie ca să fie în concordanță cu Cuvântul Domnului”. După aceea vine și propoziția: „Dar în unele slujbe se întâmplă deseori să se strecoare niște duhuri. Se strecoară și se amestecă niște duhuri, și când ar zbura în..”. Și acum vine ceva minunat: „Noi știm că este corect doar dacă este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Amin”. După aceea vine propoziția: „Dacă într-o slujbă există ceva, atunci trebuie să fie descoperit și după aceea să fie verificat, înainte de a fi primit”.

Acum avem un citat, cel mai minunat și puternic, din 03 mai 1951. Aici este vorba despre Îngerul Domnului. Eu citesc: „Dacă Îngerul Domnului al cărui ucenic și slujitor sunt, ar veni și s-ar arăta ca stâlpul de foc, și lumina s-ar arăta, dacă mesajul lui și ceea ce spune el nu este în concordanță cu acest Cuvânt, atunci eu nu aș primi și l-aș blestema. Chiar dacă ar veni un înger din cer și s-ar prezenta acolo și ar zice ceva ce nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu...” atunci fratele Branham spune: „Fie că se arată într-un stâlp de foc sau într-o lumină puternică, dacă nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu atunci, eu l-aș blestema”.

Mergeți astăzi din țară în țară și din oraș în oraș. Ce se vestește pretutindeni? Ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți vorbesc despre mesaj, despre mesager și de fapt sunt duși în eroare. Ce a spus Pavel?: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie,*

deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat!”. Acest lucru este valabil și astăzi. Dumnezeu a meritat, și Domnul nostru merită ca Cuvântul Lui, Evanghelia Lui, să fie vestită și păstrată într-un mod clar și limpede.

Pentru toți aceia care au ascultat în ultimul sfârșit de săptămână, doresc ca să citesc doar o singură propoziție a fratelui Branham, din 8 ianuarie 1961, adresată tuturor acelor care spun că tronul de har nu mai este tronul de har, ci Domnul se tot coboară. În această legătură doresc ca să citesc un citat a fratelui Branham: „**În acel moment** când Biserica va fi răpită, tronul de har se transformă în tronul de judecată”. Spuneți AMIN. Amin. Nu în urmă cu treizeci sau patruzeci de ani. Și revenirea lui Isus Hristos nu este un proces așa cum vestesc mulți. Aceasta este o minciună. Revenirea lui Isus Hristos este un eveniment și va avea loc deodată, pretutindeni. Și când va avea loc, Domnul Însuși cu glasul unui arhanghel, trâmbița lui Dumnezeu va răsună, și Domnul Însuși se va pogorî, Domnul Însuși, și cei morți în Hristos vor învia.

Cine învață că Domnul se tot pogoară, începând cu deschiderea pecetilor, că a părăsit tronul de har și se tot coboară, acela n-are o minte clară și nicio înțelegere corectă a Sfintei Scripturi. Închipuiți-vă: dacă timpul de har s-ar fi terminat deja, atunci unde am fi noi astăzi? Noi avem nevoie de harul lui Dumnezeu, zi de zi. Sângele Mielului este încă pe tronul de har. Aleluia. Aleluia. Cinste Dumnezeului nostru!

Noi putem să venim la Domnul nostru așa cum suntem și El ne iartă fărădelegile și nu-și mai aduce aminte de păcatele noastre. Este datoria mea cea sfântă, este răspunderea mea înaintea Dumnezeului Atotputernic, să am de grijă ca doar Dumnezeu să vorbească. El să vorbească prin Cuvântul Său cu noi toți. Tot restul este hotărât pentru ceilalți de afară. Ei nu ne întreabă pe noi, ci toți vor face ce doresc ei, ce consideră că ar fi corect. Dar noi trebuie ca să facem ceea ce consideră Dumnezeu că ar fi corect. Cuvântul Lui trebuie să fie vestit conform adevărului.

Să mai citim câteva versete biblice, care mi-au atins inima. Aș putea să mai citesc multe citate, dar Sfânta Scriptură are tot de ce avem noi nevoie, totul este deja conținut în ea. Este scris care a fost gândul

principal al Domnului nostru când a vorbit despre timpul sfârșitului. Să citim din Evanghelia lui Matei cap. 24. Nu citesc prea multe versete, dar noi vrem să știm ce dorință a avut Domnul nostru când a vorbit despre timpul sfârșitului. Matei 24.4: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”*. Ducerea în eroare sau înșelăciunea, la sfârșitul timpului este făcută într-un mod foarte frumos, astfel încât chiar și cei aleși ar fi duși în eroare, dacă ar fi cu puțință. Astfel este scris în Matei 24.24: *„Căci se vor scula (mulți) Hristoși mincinoși și profeți mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși”*. După aceea vine și versetul 25: *„Iată că v-am spus mai dinainte (totul)”*. Domnul a subliniat într-un mod deosebit tot ce se va întâmpla în ultima parte a timpul sfârșitului, și El ne-a descris totul în toate evangheliile.

În Marcu noi avem aceeași avertizare. Marcu 13.4 și 5: *„Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri, și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?”* Versetul 5: *„Isus a început atunci să le spună: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”*. Aceasta este avertizarea Domnului nostru, adresată poporului Său și în timpul nostru, înainte de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Vă rog, gândiți-vă la situația aceasta: mai întâi în Eden, când dușmanul a dus în eroare pe primii oameni - în legătură cu ceea ce a spus Domnul - a sucit doar un pic vorbele Domnului. Și deodată s-a întâmplat înșelăciunea. Dușmanul folosește întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu ca să-și prezinte minciunile lui personale.

Ne gândim și la cuvântul apostolului Ioan: *„nicio minciună nu își are originea în adevăr, ci Adevărul rămâne în vecii vecilor Adevăr”*. Minciuna este adevărul răstălmăcit. Trebuie să fim atenți la acest fapt. Se poate prezenta totul într-un mod biblic și totuși să fie nebiblic. De aceea trebuie să verificăm totul cu Cuvântul și să permitem ca Dumnezeu să ne învețe. Aceasta este vestirea generală cu privire la ceea ce se va întâmpla și la ce să luăm noi aminte cu toții.

Dar ce se întâmplă în cadrul Bisericii? În această legătură noi trebuie să mergem la Apocalipsa, să vedem cum are loc ducerea în eroare, nu la cazul general și undeva, ci cum are loc ducerea în eroare în cadrul Bisericii. În această legătură citim din Apocalipsa 2.20: *„Dar*

iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea care se zice profetesă, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor”. O „evangelistă” nu ar fi putut ca să o facă și o soră Fivi, de asemenea, n-ar putea s-o facă, dar o „profetesă” care este respectată de toată Biserica, are pe „Așa vorbește Domnul”; acolo trebuie ca să fim foarte atenți, acolo se poate întâmpla. Chiar și robii lui Dumnezeu pot cădea în capcana acestui așa zis: „Așa vorbește Domnul”, și femeia aceasta își descoperă doar gândurile ei proprii. Acolo cu toții trebuie să fim foarte atenți. Mincinosul principal este întotdeauna Satana, care îi posedă pe oameni și dă mai departe prin ei, minciunile lui.

În Apocalipsa 12, putem citi în versetul 9 că acest înșelător va fi nimicit. Apocalipsa 12.9: *„Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală”,* Satana este acela care înșeală, el a început cu înșelăciunea lui în Grădina Eden și se va opri abia atunci când Biserica Mireasă va fi răpită. După aceea este scris: *„acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui”.* Noi citim imediat și din Apocalipsa capitoul 13 versetul 14, ca să vedem un context, în aceeași legătură. Apocalipsa 13.14: *„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia”.* Noi am auzit-o foarte corect din predicile fratelui Branham: „o fiară a ieșit întâi din pământ, întâi a vorbit ca un miel după aceea ca un balaur. Dar a patra fiară a ieșit din mare, din marea popoarelor”.

Voi puteți să citiți în Apocalipsa și în profetul Daniel. Ce se întâmplă acum în Europa, ultima putere mondială? Puțini știu că aici este vorba despre tratativele romane, care au fost încheiate în martie 1957, în Vatican. Vechea împărăție romană va primi putere peste toate popoarele pământului. Noi nu mai putem alege, în Franța sau în Germania ci noi alegem Europa. Și cine este întrebat după alegere? Cine va mai avea încă o zi? Într-o zi avem o voce și după aceea s-a terminat. Și toți fac ce vor sau ce ar trebui ca să facă. Sferele politice și religioase se vor dezvolta așa cum trebuie să se dezvolte. Domnul Obama este un musulman sunit, și pe de altă parte este căsătorit cu soția lui, Michelle, și a devenit „creștin” - dar ce este în el sau ce a

rămas în interiorul său? A fost la școala musulmană din Jakartha, până la vârsta de 11 ani. Și ceea ce este pus în inima oamenilor când sunt copii, aceasta rămâne.

Acum venim la această unificare ale acestor două religii mondiale. Toți ceilalți n-au nimic de spus. Budismul nu are nimic de spus. Hinduismul, șintoismul și toate celelalte religii n-au nimic de zis, n-au niciun drept de vot. Dar două religii au ceva de spus și acestea sunt pline de sânge. Acestea au ceva de spus și ambele religii mondiale sunt foarte pătate cu sânge.

Noi am spus-o deja, o putem reciti. Douăzeci și două de milioane de oameni au fost uciși în decursul celor șapte cruciade. Pentru ce au fost omorâți? Doar ca Roma și biserica romană să domnească. Și ce s-a întâmplat în Iatrib, când iudeii care au locuit acolo, aproximativ 700 de inși, nu l-au acceptat pe Mohamed ca profetul Ilie? Ce s-a întâmplat după aceea? Toți bărbații iudei au fost omorâți, femeile și copiii au fost izgoniți. Ambele religii au domnit într-un mod dublu, religios și lumesc. Și aceste două religii susțin că Ierusalimul este al lor. De aceea vedem cum totul trebuie să se unească, fiindcă se potrivește cu decursul timpului sfârșitului.

Noi mulțumim lui Dumnezeu fiindcă totul decurge în acest mod. Eu o spun încă o dată: suntem mai aproape de sfârșit decât ne putem închipui. De asemenea, vă rog să rămâneți treji! Cine dorește să zidească o casă, să o zidească, cine dorește să o cumpere să o cumpere, cine dorește să se căsătorească să se căsătorească. Vă rog rămâneți întregi la minte în orice situație și în orice zi, până când va reveni Domnul și Mântuitorul nostru iubit! Acesta este un lucru foarte important pentru credincioși, ca ei să rămână întregi la minte, să planifice pentru viața lor, dar să fie pregătiți în orice ceas ca să fie luați acasă, să fie răpiți la Domnul nostru.

Frați și surori, în această legătură dorim să ne mai referim încă o dată la Marcu 13. Noi nu știm când va reveni Domnul nostru, fie în timpul serii, al nopții, la cântatul cocoșului sau dis de dimineață. Aceasta se referă doar la faptul că nimeni de pe acest pământ nu cunoaște clipa. De aceea și este scris: „Timpul, ziua și ceasul nu-l cunoaște nimeni”. Este nevoie să se facă din aceasta o învățătură că fratele Branham a avut o slujbă spre seară și fratele Frank la miezul

noptii, și că acum ar fi o altă fază, la „mesajul la cântatul cocoșilor”? Cine spune așa ceva, unde este scris despre așa ceva, despre „un mesaj la cântatul cocoșilor”? În Biblia mea este scris doar că atunci când Petru L-a tăgăduit pe Domnul, atunci a cântat cocoșul. Dar n-a fost niciun fel de mesaj care trebuia să fie vestit. A fost doar pentru Petru, ca să-l facă atent, după aceea lui i-a părut rău și a plâns cu amar. Domnul de fapt, i-a zis: „Înainte ca să cânte cocoșul tu Mă vei tăgădui de trei ori”, și așa s-a întâmplat. Focul ardea acolo, Petru s-a încălzit și deodată a cântat cocoșul. Și acesta să fie un mesaj pentru Mireasă? Nu, și iarăși nu.

Frați și surori pe mine mă doare foarte mult; mulți nu mă vor înțelege, dar pe mine mă doare. Vă spun și de ce. Am amintit mai înainte cum Dumnezeu a condus totul - din 1949 când eu am auzit pentru prima dată numele fratelui Branham, în Hamburg pe strada Bach, atunci când frați evangheliști au venit din S.U.A., și acolo a fost și David du Plessis din Africa de Sud, Hall H. și alții. Ei au vestit Cuvântul. Am simțit în inima mea că acolo era ceva, fără să știu ce. Dar după aceea Dumnezeu a condus totul ca acest mesaj să nu rămână în întuneric, să nu rămână în ascuns. Dacă privesc în urmă, câte mii de oameni, chiar 16 mii au fost în Karlsruhe, 8 mii în stadionul din Zürich, pretutindeni s-au adunat mii de oameni. Și în inima mea a fost o dorință: să primesc un acces la această slujbă - ceva vorbea în inima mea. Eu știam, „aici este ceva deosebit și trebuie ca să ai parte de aceasta”. Dar după aceea a venit acel iunie 1958, când fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Eu am emigrat în Canada, am cumpărat acolo o casă, am trăit minunat acolo și în pace. Și după aceea fratele Branham îmi spune: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Eu am avut mașina cea mai frumoasă, un Ford minunat, am avut o viață minunată, dar profetul lui Dumnezeu mi-a spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Am lăsat totul acolo și m-am întors în Germania. Dar după aceea Dumnezeu a condus pas cu pas.

Eu doresc s-o spun astăzi în acest loc, am spus-o deja deseori și cred că voi o și știți, că eu nu vin din Texas și nu povestesc povești. Dar eu, fratele Frank, în momentul în care fratele Branham a murit și a fost luat din rândul nostru, l-am văzut îmbrăcat cu haina lui, și am

văzut cum a fost înălțat pe un nor, în 24 decembrie 1965 spre ora 23. În această vedenie, eu am spus: „Frate Branham, de ce te văd eu pe tine pe nor?” Dar n-am știut că acesta a fost momentul când a fost luat acasă. Cei doi profeți, în Apocalipsa 11, după ce vor fi omorâți și ei vor fi înălțați pe un nor în cer. În 1 Tesaloniceni 4 - și noi vom fi înălțați pe un nor în cer. Fapte 1, Luca 24: „*pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor*”. Frați și surori la Dumnezeu există o armonie și o concordanță perfectă, și El are dreptul să anunțe ce s-a întâmplat și ce se întâmplă.

În 1959 aveam deja contactele. Și, după înmormântarea fratelui Branham, m-am întors și am știut că trebuie să se întâmple un lucru, și anume, ca mesajul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu să fie dus în toate limbile și la toate popoarele. Eu privesc în urmă asupra tuturor acelor ani. Din 1962, eu privesc în urmă asupra a 47 de ani în care eu merg pe căile Domnului. Nu știu dacă toate deciziile au fost corecte, eu o las în seama lui Dumnezeu, dar nici tu nu o poți judeca corect, și niciun alt om nu o va putea face. Dar pot să spun un lucru: eu voi face exact cum am mai făcut-o, așa cum s-a întâmplat în Împărăția lui Dumnezeu. Fie că o spun împreună cu Noe sau Moise și cu toți profeții, eu pot spune că am făcut totul conform Cuvântului Domnului.

Să rezumăm, în următoarele trei versete biblice, despre ce este vorba acum. Întâi Efeseni 6. Acum este vorba de ultima luptă, și anume această luptă duhovnicească, care este purtată cu armătura completă a Dumnezeului nostru. Vom citi din Efeseni capitolul 6. Aici începem de la v. 10: „*Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui*”. În puterea Lui, nu în puterea ta, nu în puterea mea, ci în tăria Lui, în puterea și tăria Lui. V. 11: „*Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului*”. Noi astăzi dorim să-L rugăm pe Domnul nostru, ca El să întărească toată Biserica, pe toți frații slujitori și pe toți aceia care poartă o răspundere deosebită. Noi cu toții să fim înarmați și îmbrăcați cu toată armătura lui Dumnezeu. Sunteți cu toții de acord? Amin. Avem nevoie de armătura completă, de toată armătura lui Dumnezeu.

Cum am spus deja ieri, și noi, ca Biserică, trebuie ca să purtăm răspunderea. Așa cum a cerut și Pavel ca toți să se roage pentru el, în rugăciunile lor, tot astfel o facem și noi astăzi. Dorim ca și voi să vă

rugați pentru noi. Vă spun și cum va funcționa: dacă Biserica se roagă pentru robul lui Dumnezeu care vestește Cuvântul lui Dumnezeu, atunci credința este zidită și mărită. Atunci vine și atmosfera necesară în așa fel încât Cuvântul să fie dovedit, cei păcătoși să fie eliberați, bolnavii să fie vindecați și toți să fie binecuvântați. **Această răspundere trebuie să fie transmisă întregii Biserici și să fie o răspundere comună cu cei care vestesc Cuvântul.**

În versetul 12 este scris: „*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești*”. În această legătură doresc să spun că Domnul nostru a învins totul pe crucea de pe Golgota. El a zdrobit capul șarpelui, a luat puterea morții, în a treia zi a înviat și El a zis: „Eu trăiesc și voi veți trăi”. Învierea Lui este dovada că eliberarea noastră a avut loc prin sângele Domnului. Toate păcatele noastre au fost iertate, așa cum am citit-o și o putem citi în Psalmul 103. Haideți să o primim ca pe un cadou de la Dumnezeu. Mai mult Dumnezeu nu poate face pentru noi, decât ceea ce a făcut deja, fiindcă sângele Mielului a fost vărsat.

Este scris în Apocalipsa 19 că „*a venit nunta Mielului*”. Toți aceia care prin sângele Mielului au fost răscumpărați și care au primit Cuvântul lui Dumnezeu, toți aceia care n-au fost spălați doar în sângele Mielului, ci au fost sfințiți și îmbăiați și în Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este scris în Efeseni 5... După aceea spune Domnul nostru: „Voi sunteți deja curați din pricina Cuvântului pe care Eu vi l-am vestit” Mai departe este scris: „Ei l-au învins pe dușman prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor”, nu printr-o cunoștință sau învățătură, ci prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor. Așa rămâne în vecii vecilor. Noi Îl predicăm pe Isus Hristos cel răstignit, cel înviat, Acela care a fost înălțat în cer, și Acela care va reveni. El este Domnul și Mântuitorul nostru.

Acum următoarele versete din Efeseni 6; versetul 13: „*De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul*”. Haideți să o privim într-un mod practic: Știi tu cum să faci sau știu eu cum s-o fac? „De aceea luați toată armătura lui Dumnezeu”. Dar cum

pot eu să o iau? Frați și surori vă dați seama de ce trebuie să ne rugăm acum ca Biserica, și ce să cerem de la Domnul Dumnezeu? Ca aceia care vestesc Cuvântul și poartă sabia Duhului, să n-aibă un program mai dinainte stabilit - doar să se supună călăuzirii Duhului Sfânt, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să fie vestit în așa mod, încât toți să fie binecuvântați. Fie ca este vorba de învățătură sau evanghelizare, toți să fie binecuvântați. O întrebare: Dorim cu toții să ne rugăm pentru aceasta? Și să-I spunem Domnului: „Iubitul Domn așa cum a fost la început prima rugăciune a Bisericii de la început în Faptele Apostolilor în capitolul 4: „O Doamne ridică-Ți dreapta Ta, și întărește pe robii Tăi, să vestească Cuvântul Tău”. Doriți voi cu toții să vă rugați pentru mine, pentru noi? Amin. „O, Doamne întărește Tu pe robii Tăi, la plural, și dăruiește-le armătura lui Dumnezeu, sabia Duhului, călăuzirea Duhului Sfânt”.

Noi, de asemenea, venim aici și, deseori, nu știm ce să spunem. Venim aici fără un program făcut dinainte, dar Dumnezeu are deja programul Lui gata pregătit. Noi doar trebuie să ne supunem acestui plan.

Aici este vorba despre ziua cea rea. Câteodată nu este o singură zi rea, ci sunt mai multe zile rele, „...ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul”.

Acum un Cuvânt adresat tuturor, versetul 14: „*Stați gata*”, nu doar predicatorul, ci toți credincioșii, tot trupul Domnului, toată Biserica. „*Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii*”. În Biserica timpului de sfârșit nu este permis să se găsească nicio răstălmăcire omenească. „*Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul*” nu cu răstălmăcirea, nu cu minciuna. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Duhul Sfânt este Duhul adevărului și El ne conduce în tot Adevărul.

Mai departe, ne este adresat și nouă predicatorilor un cuvânt, în versetul 15: „*având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii*”. Pregătirea este aici, dar și îmbrăcarea cu putere aparține de aceasta. „*Pe deasupra tuturor acestora luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău*”. „Iubitule Domn, spune-mi cum să o fac?” „*Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Pe deasupra tuturor acestora luați scutul*

credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău". Eu pot doar să spun: „Iubitul Domn, nu știu cum o să se împlinească toate detaliile, dar eu stau la dispoziția Ta. Permite ca acest Cuvânt să se împlinească”. Aveți cu toții această dorință? Amin. Amin. Aveți cu toții această dorință, ca toate aceste cuvinte pe care le-am citit și le vom citi, să nu fie doar auzite, ci să se împlinească, ele să fie legate cu dorința „O, Doamne permite să se împlinească așa cum este scris aici, în Cuvântul Tău”. După aceea va sosi și momentul când se va descoperi Dumnezeuul nostru.

Versetul 17: *„Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”*. Cu toții știm de trăirea puternică a fratelui Branham, când a fost în Sabino Canyon și deodată i-a fost pusă o sabie în mână. Apoi o voce i-a zis: „Aceasta este sabia Regelui”. Nu doar o sabie, ci sabia Împăratului. Și după aceea vedem că din gura Domnului nostru iese o sabie cu două tășuri. Un adevărat rob al lui Dumnezeu posedă același Cuvânt, aceeași descoperire, pe care o vestim și noi prin harul Său. *„Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”*.

Cuvântul lui Dumnezeu mi-a fost dat din aprilie 1945. De atunci a fost o binecuvântare pentru mine; eu deseori spun aceasta. După ce am emigrat peste 1000 de km, timp de 10 săptămâni pe jos în urma carului, în „Joia verde” dinaintea Paștelui, tatăl nostru a citit din Scriptură, a plâns și a mulțumit fiindcă am scăpat de dușman. De atunci fratele Frank am citit zilnic în Scriptură. Pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu este totul. Eu cred că așa este și pentru noi toți. Noi să nu ascultăm doar Cuvântul lui Dumnezeu, ci Cuvântul lui Dumnezeu să trăiască în noi și noi să trăim în Cuvântul lui Dumnezeu.

În versetul 18 este scris: *„Faceți în toată vremea prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții”*. După aceea Pavel se include în mod special, în versetul 19: *„și pentru mine, ca oridecâteori îmi deschid gura, să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei”*. Aceasta este și dorința și rugăciunea mea, ca ceea ce am citit și auzit noi astăzi aici, totul să se împlinească în viețile noastre, chiar și versetul 19: *„și pentru mine, (pentru noi care vestim Cuvântul) ca oridecâteori (deschidem noi gura) să ni se dea cuvânt, ca să facem*

cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei". Dumnezeu să ne dea Cuvântul Lui, noi să-L dăm mai departe și taina care este în legătură cu vestirea Evangheliei noi să o facem cunoscut poporului lui Dumnezeu într-un mod cuviincios.

Cum am spus deja ieri, avem multe citate minunate cu privire la făgăduințele lui Dumnezeu. Noi cu toții credem că suntem copii ai făgăduinței și credem că trăim acum în ultima perioadă a planului de mântuire, chiar înaintea revenirii Domnului Isus Hristos. Privim spre Ierusalim, spre Israel, vedem ce se întâmplă în general pe acest pământ și de fiecare dată putem spune așa cum a spus-o și Domnul nostru: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. Dar înainte să sosească această zi, noi dorim astăzi să-L rugăm pe Domnul nostru să împlinească Efeseni capitolul 6, începând de la versetul 10 în noi toți. Amin. Noi să fi găsit, și să găsim har înaintea lui Dumnezeu, astfel încât toate cuvintele pe care le-am citit, să se împlinească. Să fim învinși cu adevărul, să nu se găsească nicio minciună în gura noastră. Puteți citi: *„Și în gura lor nu s-a găsit minciună”* – nicio răstălmăcire, nimic decât Cuvântul Domnului.

Astăzi m-a sunat un frate și mi-a spus: „Frate Frank cu tine se potrivește ce este scris în 1 Împărați 17 ultimul verset, *„cuvântul Domnului în gura ta este adevăr”*. Așa să rămână până în vecii vecilor.

Haideți să cuprindem, în două sau trei minute. Noi vedem cum se împlinește profeția biblică. De asemenea am înțeles că mincinosul cel mare a dus în eroare toată omenirea. **Și de fapt toți se împotrivesc lui Dumnezeu și se împotrivesc voii lui Dumnezeu, în toate religiile, cu toate programele lor.** De asemenea, există o rămășiță chemată afară - aceasta Îl urmează pe Isus Hristos. *„urmează pe Miel oriunde merge”*. Noi nu urmăm un om, ci Îl urmăm pe Mielul lui Dumnezeu oriunde merge. Deci aceasta să fie lozinca noastră. Și în această legătură doresc să mai spun o dată. Citiți Efeseni 6 de la versetul 10 până la 19 sau 20 în următoarea săptămână și rugați-vă și spuneți-o Domnului: „O, Doamne, permite să se împlinească așa cu noi, care ascultăm Cuvântul Tău. Permite să se împlinească așa cu aceia care vestesc Cuvântul Tău”. Trebuie să devină pentru noi o dorință în adâncul inimii noastre. Vă spun, trebuie să devină pentru o dorință în

adâncul inimii noastre. Dacă nu este așa, atunci suntem nepăsători și Cuvântul nu poate să împlinească scopul pentru care a fost trimis de către Dumnezeu. Lui, Dumnezeului credincios, Îi aducem cinstea.

Indiferent de răătăciri, indiferent de ce se întâmplă până la marginile pământului, chiar și în cadrul mesajului, totuși Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărat și toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu vor primi Cuvântul în interiorul lor.

Vă rog frumos, gândiți-vă și la Cuvântul de ieri, 1 Ioan 4.4: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu..*”. Și gândiți-vă și la versetul 6: „*Noi însă, suntem din Dumnezeu;*” Noi, care vestim Cuvântul și voi care ascultați Cuvântul, noi cu toții suntem din Dumnezeu. Același Cuvânt care este predicat este în noi și aceeași descoperire pe care a dăruit-o Dumnezeu este dăruită tuturor acelor care ascultă Cuvântul. De aceea noi cu toții suntem învățați de către Dumnezeu. Lui, Dumnezeului Atotputernic - Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov și Dumnezeul nostru - Îi aducem cinstea, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Și înainte ca să spunem „Amin”, eu vă rog... vă pun și o întrebare: doriți voi cu toții ca aceasta să devină o dorință în adâncul inimilor voastre cu care vă culcați și vă sculați? Vă spun cum este. O dorință din adâncul inimii pe care o are omul... el se culcă cu această dorință și se scoală cu această dorință. Cine a avut această experiență? Cine a avut această experiență? Tinerii nu au avut prea des această dorință. Dar o dorință pe care o are un om, el se culcă cu ea și se scoală cu ea. Aceasta să fie și dorința noastră: să se împlinească tot ce este scris și în Efeseni. Când ne culcăm și când ne sculăm dorința noastră să fie: „O Doamne împlinește-Ți scopul Tău cu Biserica Ta, ajută-ne ca noi împreună să ajungem la țintă”. Dorim noi să ne unim în acest mod în Domnul? Dorim să ne rugăm Domnului de acum încolo și să credem că Dumnezeu are drumul Lui cu poporul Său? În Numele Sfânt a lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm frați și surori.

O Dumnezeuul meu... Cine propune o cântare. [Se cântă cântarea: „Eu doresc să am o trăire nouă cu Dumnezeu”. „Eu îl iubesc pe El”]

Astăzi ne vom ruga împreună. Vom chema pe câțiva frați care se vor ruga cu noi și Îl vom ruga pe Dumnezeu Să-și împlinească Cuvântul Lui în noi și să mărească credința în noi. Și anume, acea

credință că tot ce a făgăduit Dumnezeu și ce dorește El să găsească în noi, ne va dăruia. Dumnezeu ne va dăruia totul. „*El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?*”

Dumnezeu a restituit totul din punctul de vedere al învățăturii. Învățătura despre „Dumnezeire”... nu sunt trei persoane, ci un singur Dumnezeu care s-a descoperit pentru mântuirea noastră ca Tată în cer, în Singurul Său Fiu zămislit pe pământ, și în Biserică prin Duhul Sfânt. Dumnezeu peste noi, Dumnezeu printre noi și Dumnezeu în noi, spre a-Și împlini planul de mântuire pe care L-a hotărât înainte de întemeierea lumii și să ne dăruiască înfierea prin Fiul. Totul este planificat și hotărât de către Dumnezeu și așa s-a și întâmplat.

La fel este și cu botezul în apă. Nu în aceste trei titluri. Numele nu a fost amintit în Matei 28 intenționat, cu toate că în original sunt scrise doar patru cuvinte: „Și botezați-i în Numele Meu”. Astfel este scris în Testamentul lui Nestle tipărit în Geneva. Acolo este scris în nota de subsol cum a sunat trimiterea din Matei 28.19: „Mergeți în toată lumea, predicați evanghelia și învățați toate popoarele și botezați-i în Numele Meu”. Forma pe care o avem noi astăzi a fost adăugată numai când a apărut învățătura trinitară. În anul 368 totul a fost încheiat, așa cum o avem în Scriptură acum. Dar noi mulțumim lui Dumnezeu pentru descoperirea Cuvântului Său, fie că traducerile sunt perfecte sau mai puțin perfecte. Dar descoperirea este perfectă și descoperirea ne este dată în Fapte capitolul 2, capitolul 8, capitolul 10 și capitolul 19. Fie iudei, samariteni sau neamuri, toți au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Noi trebuie să mai spunem că cine nu este botezat încă în Numele Domnului Isus Hristos, acela încă nu este botezat biblic, acela încă nu a încheiat și nu a confirmat mărturia unui cuget curat cu Dumnezeu („legământul unui cuget curat cu Dumnezeu”, conform traducerii lui Luther). Dumnezeu a încheiat cu noi un legământ pe crucea de pe Golgota, prin sângele Mielului. Dar credincioșii confirmă că ei au primit iertarea și împăcarea și se lasă botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Înapoi la început, înapoi la Cuvânt, înapoi la Isus Hristos, Domnul nostru!

Acum ne vom ruga împreună ca Dumnezeu să binecuvânteze și să lucreze El în noi toți, astfel încât noi să nu dormim mai departe, să

nu mai fîm căldicei, ci să devenim mai înfocați (în clocot) în duhul ca să slujim Domnului.

Să vină fratele Müller, fratele Graaf, din Cehia, fratele Kukacika sau fratele Vitt. Să vină și fratele Inodi. Vino și tu frate Kupfer. Noi ne vom ruga, noi ne rugăm cu toții. Cine mai dorește ca să vină din partea fraților slujitori. [se roagă frații].

În încheiere citim versetele minunate din Psalmul 103. Câți doresc să se împlinească cuvintele din Psalmul 103 versetele 17 și 18? Toți.

O Doamne mai citim încă odată aceste cuvinte din Psalmul 103.17,18: *„Dar bunătatea Domnului ține în veci pentru cei ce se tem de El și îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor, pentru cei ce păzesc legământul Lui, și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le împlinească”*.

Iubite Domn, Tu Dumnezeu veșnic credincios, noi împreună ne ridicăm vocile noastre prin credință, printr-o credință deplină și îți mulțumim pentru astfel de cuvinte pe care le găsim în Scriptură. Tu ai făcut un legământ cu noi. Noi suntem copiii Legământului cel nou. Cuvintele Tale au fost scrise în inimile noastre și noi Îți aducem toate familiile. O Dumnezeule, Tu să intervii astăzi, începe astăzi o Doamne. O Dumnezeule, împlinește-Ți Cuvântul Tău, salvează copiii, eliberează-i, binecuvântează-i și mântuiește-i.

Iubite Domn, Tu ne-ai binecuvântat și noi Îți mulțumim pentru toți anii trecuți, Tu ne-ai purtat cu răbdare, Tu ai permis ca Cuvântul Tău să ajungă până la marginile pământului. Iubite Domn fie ca să-Ți placă să-Ți desăvârșești lucrarea în scurt timp, pentru ca Tu să fii înălțat. Căci *„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul oștirilor”*. Permite ca Duhul Tău să vină peste noi toți. Vino peste noi, botează-ne, botează-ne, botează-ne cu Duh și cu foc. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Lăudați pe Domnul! Slăviți puterea sângelui Său, a Cuvântului Său și a Duhului Său. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Cinste lui Dumnezeu! Cinste lui Dumnezeu! Cinste lui Dumnezeu! Aleluia! Aleluia! Aleluia.

Lădat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru. A Lui să fie cinstea acum și în vecii vecilor!

Vă rog faceți-o cunoscut și aceluia care astăzi n-au fost în mijlocul nostru. Mulți m-au sunat și mi-au comunicat problemele din familiile respective. A fost un telefon... sora noastră a fost foarte mișcată și a plâns.

Eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru Cuvântul care a fost citit. Fiecare Cuvânt este adevărat și dacă ne este descoperit că este scris pentru noi, să se împlinească în noi și cu noi. Așa trebuie să devină, frați și surori noi: să nu citim doar și să ascultăm gândindu-ne: „Ah, Dumnezeu a spus cuiva, acest Cuvânt, cândva”. Nu, nu, ci Dumnezeu a vorbit azi acest Cuvânt ție și mie personal - astăzi în acest loc. Luați cu voi toate cuvintele.

Vă spun încă odată: **culcați-vă cu acest Cuvânt și sculați-vă cu acest Cuvânt și cu această dorință. Așa cum este scris, noi să nu-I dăm pace lui Dumnezeu până nu va avea milă de noi. Dar trebuie să fie această dorință adâncă în noi. Abia după aceea astâmpără El dorința pe care a pus-o în noi.**

Acum noi vă transmitem saluturi tuturor fraților, surorilor și prietenilor noștri, în Cehia, Polonia, Slovacia, Austria, Italia, Elveția, Belgia, Franța, pretutindeni, pretutindeni în toate țările. Noi rămânem în Domnul, uniți în Domnul. Dumnezeu nu poate Să-și desăvârșească lucrarea fără noi. Vă rog nu veniți prea târziu, ci aveți acum parte de ceea ce face Dumnezeu acum, în timpul nostru. Nu dorim să mai predicăm, ci inima mea este plină de mulțumiri pentru ceea ce a făcut Dumnezeu deja.

Dacă voi ați fi înțeles aceste rugăciuni în alte limbi. Toți au exprimat despre ce este vorba. Vă spun că Domnul deja lucrează în noi și cu noi. Și această zi și acest sfârșit de săptămână s-a meritat. Dacă mai sunt frați și surori undeva pe acest pământ conectați on-line, Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi de la răsăritul soarelui până la apusul lui. El să binecuvânteze ceata Lui răscumpărată prin sângele Său. El să desăvârșească lucrarea Lui cu noi toți prin harul Său.

Luați cu voi saluturi. Unde este sora noastră din Johannesburg? Salutați și în Johannesburg. Dumnezeu să binecuvânteze. Dumnezeu să binecuvânteze prin harul Său cel mare.

Poftim? Fratele Müller întreabă - noi ieri ne-am rugat pentru un număr mare de oameni. Cine a trăit deja faptul că Dumnezeu a răspuns rugăciunii ieri seară? Să vedem mâinile voastre. Da, sunt unii. Amin. Amin. Fratele Müller este un bărbat al credinței. Și noi mulțumim Domnului, fiindcă răspunde rugăciunilor. Cine dorește să fie inclus în rugăciune acum? Mai este cineva? Și eu doresc ca voi să vă rugați pentru mine. Harul Domnului să fie cu mine. Joi dis de dimineață mă duc în America de Sud. Rugați-vă pentru mine.

Domnul credincios să fie cu noi cu toții, El să ridice fața Lui peste noi și să strălucească asupra noastră și să ne dăruiască pacea Lui tuturor, astfel încât noi să rămânem în Cuvântul Său sub călăuzirea Duhului Sfânt. O doriți cu toții? Amin. Amin.

Cântăm cântarea : „Aleluia fii sfăvit”. Amin.